

NASZ PRZYJACIEL

BEZPŁATNY, NIEDZIELNY DODATEK DO „GŁOSU POMORZA”

Nr 4

Wąbrzeźno, dnia 27 marca 1938 r.

Rok 20

Czwarta Niedziela Postu

EW ANGEL JA

św. Jana rozdz. 6, wiersz 1 — 15.

Onego czasu odszedł Jezus za morze Galilejskie, które jest Tyberyadzkie. I szła za Nim rzesza wielka, iż widzieli znaki, które czynił nad tymi, co chorzeli. Wszedł tedy Jezus na górę i siedział tam z uczniami Swymi. A była blisko Pascha, dzień święty żydowski. Podniósłszy tedy oczy Jezus, i ujrzawszy, iż wielka rzesza idzie do Niego, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, ażeby ci jedli? A mówił to, kusząc go, bo On wiedział, co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: za dwieście groszy chleba, nie dosyć im będzie, żeby każdy mało co wziął. Rzekł Mu jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra: Jest tu jedno pachole, co ma pięcioro chleba jęczmiennego i dwie ryby: ale co to jest na tak wielu? Rzekł tedy Jezus: każcie ludziom usiąść. A było trawy wiele na miejscu. A tak usiadło mężów jakoby pięć tysięcy. Wziął tedy Jezus chleb: a dzięki uczyniwszy, rozdał siedzącym, także i z ryb ile chcieli. A gdy się najedli, rzekł uczniom Swym: Zbierzcie, które zbyły ułamki, aby nie zginęły. Zebrali tedy i napełnili dwanaście koszów ułamków z pięciorga chleba jęczmiennego, które zbywały tym, co jedli. Oni tedy ludzie, ujrzawszy cud, który Jezus uczynił, mówili: iż ten jest prawdziwie prorok, który miał przyjść na świat. Tedy Jezus poznawszy, iż mieli przyjść, aby Go porwali i uczynili królem, uciekł sam jeden na górę.

NAUKA

Czemu Pan Jezus chciał doświadczyć Filipa?

Aby mu podać sposobność powołania się na wszechmocność Chrystusową. Filip nie odwołał się do wszech-

Cudowne pomnożenie chleba

mocy Pana Jezusa. Mimo tylu cudów, jakich był świadkiem, nie przyszło mu na myśl, iż Pan Jezus może pomnożyć chleb. Zamiast tego mówi o niepodobieństwie wystarczenia się o wyżywienie licznej rzeszy. Wiara jego była za słabą; ale skoro tylko oświadczył, że niepodobieństwem jest nakarmić tylu ludzi, nowy cud miał go w tej wierze utwierdzić.

Jakich znaków użył Chrystus przy tym cudzie i czemu?

Według opowiadania św. Mateusza (14, 19) 1. spojrział najprzód w niebo, aby okazać, że wszystko dobre z nieba pochodzi, że Bóg otwiera szczerobliwą dłoń i wszystkim potrzebom zaradza. 2. Złożył Bogu dzięki, aby nas nauczyć, iż my Ojcu niebieskiemu za Jego hojne dary dziękować winniśmy. „Stól”, mówi Chrystostom święty, „zaczynający się od modlitwy i na niej kończący, nigdy nie uczuje niedostatku, lecz będzie miał obfitość wszystkiego. 3. Pobłogosławił chleb, aby nas nauczyć, że błogosławieństwo Boże darzy obfitością.

PRZED 20 LATY NAD MARNA

Bitwa która rostrzygnęła o losach Europy

Już przez perspektywę historii pa-
trzymy dzisiaj na pewne wypadki z cza-
sów wojny światowej, a m. in. na naj-
większą w dziejach świata bitwę nad
Marną, która ostatecznie zadecydowała
o zwycięstwie Koalicji, a rozpoczęła się
dokładnie dn. 29 marca 1918 r. o godz.
4,40 rano.

W niemieckim sztabie generalnym
długo rozważano, w które miejsce należy
uderzyć, aby zadać ostateczny cios pań-
stwom Koalicji. Zadecydował wreszcie
Ludendorff, że atak będzie prowadzony
z obu stron St. Quentin przeciwko Ang-
likom. Przygotowania do tego ataku po-
czyniono w największej tajemnicy.

Pierwsze wyniki walki były wbrew
oczekiwaniom, słabe w tym miejscu bo-
wem przeciwnik angielski był b. silny i
odparł wszystkie ataki wojsk gen. Belo-
wa. To też wynik walki pierwszego dnia

wpływał na zmianę planu naczelnego
kierownictwa. Ludendorff szybko przegu-
powił ofensywę i zdecydował się roz-
dzielić szybkim pchnięciem Francuzów
od Anglików z obu stron Sommy. Tak
więc atak, który początkowo rozciągał
się na froncie 75 kilometrów, rozszerzył
się jeszcze bardziej. W ten sposób osią-
gnięto poważne wyniki. Dnia 2 kwietnia
zdobyto Noyon, wskutek czego powstała
wielka luka w nieprzyjacielskim froncie.

Nie przyniosło jednak Niemcom wię-
kszej korzyści dalsze rozszerzenie tej o-
peracji. Siła bojowa wojsk aktualnych by-
ła już wyczerpana i ofensywa zaczęła
słabnąć. Ostatecznego celu tj. przebicia
frontu nie osiągnięto nawet w małym
stopniu, w dodatku wojska niemieckie
znalazły się w bardzo niekorzystnym
położeniu gdyż wygięty znacznie front
dawał przeciwnikowi wielkie sposobności
ci do ataku

Wtedy to ponieważ nie było jedno-
ści w kierownictwie armii koalicyjnej —
mianowano Focha nacz. dowódcą wojsk
koalicyjnych. Ten szybko rzucił odpo-
wiednie siły na pomoc Anglikom i osta-
tecznie spowodował klęskę ofensywy
niemieckiej. Tak więc ta największa bit-
wa świata zakończyła się klęską dla
Niemiec, co stało się początkiem później-
szego zupełnego pogromu militarnego
potęgi Niemiec.

Dlaczego woda morska est słona

Chcąc znaleźć odpowiedź na to pyta-
nie, musimy cofnąć się myślą wstecz do
odległej o miliony lat epoki, kiedy kula
ziemska zaczynała powoli zastygać, a
znajdujące się na niej pierwiastki chemi-
czne prawem reakcji wytworzyły trwa-
łe związki. Głównym pierwiastkiem wy-
stępującym na naszym globie, jest tlen.
Drugie miejsce po nim co do ilości i do-
niosłości dla życia organicznego zajmu-
je wodór. Jak wiadomo bowiem, z połą-
czenia się wodoru i tlenu powstaje woda.
Proces łączenia się wodoru i tlenu odbył
się na ziemi jeszcze w tym okresie,
gdy skorupa ziemską tworzyła skrzepłą,
gorącą masę. Na tej rozżarzonej jeszcze
kuli ziemskiej nie było warunków do
skroplenia się wody, która w formie pa-
ry przesycala atmosferę naszego globu.
Oprócz pary atmosfera ziemską zawiera-
ła pewne ilości znacznie od niej cięższego
chloru. W strefie podbiegunowej, gdzie
proces stygnięcia skorupy ziemskiej od-
bywał się szybciej, prędzej niż gdziekol-
wiek doszło do skroplenia się wody, któ-
ra gromadziła się naturalnie w wytwor-
zonych przez wypryski magmy zagłę-
bieniach, w których z natury rzeczy, ja-
ko cięższy od powietrza, gromadził się
gaz chlor, tworząc w połączeniu z innymi
pierwiastkami, jak sód, magnez, potas,
tak zwane chlorki, rozpuszczalne w wo-
dzie. Tym solom zawdzięcza woda morska
swoją słoność, a siarczanom mag-
nesu, wapnia i potasu swą gorzkość.

Wszystkie te pierwiastki, jako lżej-
sze, znalazły się na powierzchni, bądź
tuż pod powierzchnią ziemi, podczas gdy
inne cięższe opadały ku jądro ziemi,
tworząc roztopioną masę, ognistą magmę,
wypełniającą wnętrze kuli ziemskiej.

Zwiastowanie

Aktualne ustępy z książki kanclerza Hitlera „Mein Kampf”

Nie od rzeczy będzie w tej chwili przypomnieć opinii publicznej szereg ustępów z książki kanclerza Hitlera „Mein Kampf”.

„Zniszczenie Austrii” (Die Vernichtung Österreich)

„Już w najmłodszych moich latach przyszedłem do świadomości, która mnie nigdy nie opuściła, stale się pogłębiając, że zabezpieczenie Niemczyzny powoduje zniszczenie Austrii” (strona 14).

Rosja i kraje ościenne.

„Gdy dzisiaj mówimy w Europie o nowych ziemiach i przestrzeni, możemy w pierwszej linii myśleć tylko o Rosji oraz o podległych Rosji państwach ościennych. Sam los zdaje się dawać znak w tym kierunku” (strona 742)

Testament polityczny

„Testament polityczny narodu niemieckiego odnośnie działalności na zewnątrz winien i musi brzmieć następująco: W próbach zorganizowania na granicach Niemiec drugiej potęgi militarnej należy widzieć chęć ataku na Niemcy, wobec czego jest nie tylko prawem ale i obowiązkiem wszystkimi środkami, aż łącznie do użycia broni, uniemożliwić powstanie takiego mocarstwa militarne, ewentualnie gdyby powstało — rozbić go”.

Właściwa droga

„Właściwą drogą dla Niemiec była droga trzecia (to zdanie przytacza kanclerz omawiając genezę wojny światowej), a mianowicie: wzmocnienie potęgi kontynentalnej Niemiec przez pozyskanie nowych terytoriów w Europie, przy czym wchodziłyby w zakres naturalnych możliwości uzupełnienia terytorialne w koloniach. To można było zrealizować tylko w sojuszu z Anglią lub taką rozbudową ponad miarę potęgi militarnej przez usunięcie na 40 względnie 50 lat wszystkich kulturalnych zadań na plan dalszy” (str. 689).

Polityka sojuszków.

„Los narodów bywa wykuwany tylko w perspektywie wspólnych sukcesów w sensie wspólnych osiągnięć, zdo-
byczy, krótko — przez wspólne rozszerzenie potęgi” (str. 697).

Szlakiem zakonu krzyżackiego.

„Gdy chcemy w Europie uzyskać przestrzeń i ziemię, może się to stać kosztem Rosji, wówczas jednak musi nowe nasze państwo z powrotem rozpocząć

marsz szlakami byłego Zakonu Krzyżackiego, aby niemieckim mieczem, pługiem narodowi niemieckiemu dać chleb codzienny” (str. 154).

Stosunek dawnych Niemiec do Austrii.

Stanowisko starego państwa do kwestii austriackiej było przebieżem jego zachowania się w walce o przyszłość całego narodu” (str. 155).

Oficer, ksiądz, różdżkarz i burmistrz Oranu

Jest jedna z ciekawszych postaci naszych czasów, ów burmistrz Oranu, zajmujący się z zamiłowaniem różdżkarstwem, uprawiający z pasją politykę, po świetnej karierze wojskowej — wyświęcony na kapłana, a ostatnio ekskomunikowany. Ksiądz Lambert urodził się w Nicei. Już jako ksiądz zaczął uprawiać z powodzeniem różdżkarstwo, co zjednało mu nie byle jaką sławę. W szerokich kołach intelektualistów francuskich ksiądz ten znany był ze swych idei postępowych i wszechstronności uzdolnień. Przed kilku laty jeden z teatrów wystawił jego sztukę, której reżyserię prowadził sam autor. Do Oranu przybył przed 3 laty.

Oddając się na nowej placówce ulubionemu zajęciu, różdżkarstwu, uprawiał z nie mniejszym zapałem politykę, odgrywając aktywną rolę w ówczesnych walkach partyjnych. Temperament bojowy młodego księdza zaniepokoił władze duchowne do tego stopnia, że po kilku bezskutecznych upomnieniach biskup diecezji Mgr Durand ekskomunikował księdza, który był gorliwszym politykiem, niż kapłanem. Na stanowisku mera Oranu ekskomunikowany ksiądz wykazał duże zdolności administracyjne i w krótkim czasie zasłynął jako jeden z najzdolniejszych urzędników administracyjnych w Afryce Północnej.

W Warszawie odbył się pogrzeb s. p. gen. Włodzimierza Maxymowicz - Raczyńskiego, dowódcy broni pancernych zmarłego nagle w Berlinie. — Fragment z konduktu pogrzebowego przed grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie.

**Jeśli dbasz o wojsko
ZŁÓŻ DAR
na POLSKI BIAŁY KRZYŻ**

„Niech żyje Polska“

zawołał w roku 1848 król pruski Fryderyk Wilhelm IV

(Ciekawe wspomnienia w 90-tą rocznicę)

Po klęsce powstania w r. 1830 Polacy bynajmniej nie zrezygnowali z przygotowań do ponownych ruchów zbrojnych celem odzyskania niepodległości. Na emigracji, we Francji, Anglii przygotowywano plany, dowódców, broń i opinie mocarstw.

J. W. Ks. Poznańskie, będące pod zaborem pruskim, postanowiło zrzucić kajdany niewoli i oswobodzić się. Na naczelnika powstania Centralizacja Towarzystwa Demokratycznego w Paryżu, będąca swego rodzaju rządem, wyznaczyła Ludwika Mierosławskiego b. oficera przebywającego na emigracji, który już w marcu 1845 r. przybył w Poznańskie i rozpoczął przygotowania do powstania.

Powstanie, które miało wybuchnąć dn. 21 lutego 1846, z powodu aresztowania Mierosławskiego nie doszło do skutku. On zaś odstawiony do Berlina, został wtrącony wraz z wielu innymi do więzienia Moabitu. Stawiony dn. 2 grudnia 1847 r. przed Sądem Stanu w Berlinie skazany został na utratę szlachectwa, konfiskatę majątku i ścięcie głowy to-porem.

Lecz zabłysło słońce wolności i powiew braterstwa powiał nawet w stolicy despotyzmu pruskiego. Lud berliński przy okrzykach „Niech żyje Polska“, rzucił się na więzienie dnia 20 marca 1848 r., wyrwał stamtąd Mierosławskiego i Libelta i ciągnąc wóz własnymi siłami, ozdobiony chorągiewami polskimi, zawiózł Mierosławskiego przed zamek królewski. Tu lud, jako przedstawiciel idei wolności, uosobionej w Mierosławskim, wywołuje z pałacu króla, każe mu zdjąć czapkę, kłaniać się Mierosławskiemu i wołać: „Niech żyje Polska“! Fryderyk Wilhelm IV stojąc w pokornej

postawie, bez czapki kłaniając się swemu więźniowi, zawołał wspólnie ze swym ministrem: „Niech żyje Polska“. Po tej historycznej scenie lud jeszcze

triumfująco obwoził Mierosławskiego po Berlinie. Taki był początek powstania wielkopolskiego o wolność w pamiętnym roku 1848.

Najgroźniejszy wróg lotników pokonany

Mgła, najgroźniejszy wróg lotników, została pokonana. Jak donoszą z Londynu, na jednym z lotnisk angielskich wypróbowano nowy wynalazek pewnego inżyniera angielskiego, pozwalający na częściowe przynajmniej rozproszenie mgły. Mgła jak wiadomo tworzy się w zetknięciu oparów ziemi względnie wilgotnych warstw powietrza z zimnymi warstwami atmosfery. Aparat wynaleziony przez inżyniera angielskiego wysyła silne promienie ciepłe, które nagrzewają dolne warstwy powietrza i płaszczyznę tworzenia się mgły przesuwają w gór

ne rejony atmosfery. W ten sposób tworzy się nad lotniskiem rejon wolny od mgły i lotnik, kierowany przy pomocy sygnałów goniometrycznych w stronę lotniska, w krytycznej chwili lądowania znajdzie się na obszarze wolnym od mgły, której pułap znajduje się na wysokości kilkunastu metrów, podczas gdy pod mglistym pułapem panuje normalna widoczność. W ten sposób już w najbliższym czasie zniknie główne niebezpieczeństwo, zagrażające bezpieczeństwu podróżujących samolotami.

Pod ciężką batutą

W szkockiej wiosce kościelnej Scuthwold obchodzono w tych dniach 80 rocznicę urodzin miejscowego organisty, cieszącego się wśród członków chóru kościelnego sławą dobrego dyrygenta. Część tego uznania przypisać należy może oryginalnej batucie, jaką od najdawniejszych czasów posługuje się sędziwy organista. Nie wiadomo czy przez objętość dla ustalonych form czy też przez przysłowiową szkocką oszczędność organista w Scuthwold nawet w czasie naj

większych uroczystości kościelnych posługiwał się odłamaną nogą od krzesła jako batutą. Gdy staruszkowi w rocznicę urodzin sprezentowano śliczną nową batutę ze srebrnymi instrukcjami, odrzucił ją z pogardą, oświadczając, że do końca życia nie rozstanie się ze swą dawną ciężką batutą.

„Ile kosztuje wrócenie z rąk?“ „3 złote“, ale przy pańskich dużych butach, muszę polić czyśćco najmniej 3,50“

Szwajcarscy chłopcy uczą się buchalterii

Staraniem wydziału oświatowego kantonalnego zurychskiego zrzeszenia rolników zorganizowano dla chłopów kursy uproszczonej buchalterii. Na kursy te przyjmowane są także żony i córki rolników, które w Szwajcarii załatwiają prawie wszystkie prace piśmienne, wchodzące w zakres racjonalnie prowadzonego gospodarstwa rolnego.

23.714 słów na karcie pocztowej

Niezwykły rekord pobił obywatel austriacki, Franciszek Wielach, który na zwykłej kartce pocztowej przepisał cały Stary Testament, zawierający 23.714 słów. Dzieło benedyktynskiej zaiste cierpliwości opłaciło się Wielachowi, ubogiemu gospodarzowi na kilku morgach, sownicie, bowiem pewien kolekcjoner amerykański z sekty baptystów nabył kartę pocztową za bajeczną sumę 20.000 dolarów.